

Sygn. akt I CSK 103/16

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku Gminy Miasta R.
przy uczestnictwie B. spółki z o.o. w R.
o wpis hipoteki przymusowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 listopada 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca Gmina jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powołała występowanie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.): „czy sąd może odmówić dokonania wpisu w księdze wieczystej wówczas gdy istnieje znany mu urzędowo dowód nie wynikający z treści księgi wieczystej, wniosku oraz dołączonych do wniosku dokumentów, w oparciu o który można stwierdzić zgodność danych treści księgi wieczystej z treścią wniosku ?”

Analiza treści tego zagadnienia, z uwzględnieniem okoliczności faktycznych sprawy prowadzi do wniosku, że nie jest to zagadnienie prawne w rozumieniu powołanego przepisu, jest ono w istocie pozorne i nie przystaje do okoliczności sprawy. W pierwszej zatem kolejności zważyć należy, że skarżący domagał się wpisania w księdze wieczystej hipoteki przymusowej na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko dłużnikowi, który nie był ujawniony w tej księdze jako właściciel nieruchomości. Treść wniosku była zatem niezgodna z treścią księgi wieczystej, a tylko te, w zasadzie (art. 626⁸ § 2 k.p.c.), dokumenty podlegają badaniu przy wpisie prawa do księgi wieczystej. Wiedza urzędowa sądu co do tego czy dłużnik z tytułu wykonawczego jest tym samym podmiotem co właściciel nieruchomości jest tu bez znaczenia. Ponadto skarżący powołując się w argumentacji prawnej na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 4 września 2015 r. pominął, że wniosek nie dotyczył dopuszczalności dokonania wpisu prawa, ale dopuszczalności odmowy dokonania wpisu wówczas gdy sądowi znana jest urzędowo przeszkoda do dokonania tego wpisu. Udzielając odpowiedzi, Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 lutego 2016 r. III CZP 86/15 (OSNC 2016/7-8/81) orzekł, że sąd może oddalić wniosek o wpis do księgi wieczystej, jeżeli istnieje znana mu urzędowo przeszkoda do jego dokonania.

Z powyższego nie można wnioskować o dopuszczalności uwzględnienia wniosku o wpis prawa wówczas gdy sądowi z urzędu jest wiadome, że dane w księdze nie są zgodne z rzeczywistym stanem prawnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw